

PROP DE VOSALTRES

Dimecres que ve, Quaresma

Estimats diocesans:

Per als cristians el temps de Quaresma és molt significatiu. Ens recorda el nostre passat, ens enfronta amb el nostre present i ens dona ales per albirar el futur. Per descomptat, tot això és així perquè se'ns proposa un temps de preparació per a l'esdeveniment central de la nostra fe, la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist.

Hem de recordar el passat per revitalitzar les nostres tradicions i mantenir els aspectes personals i comunitaris que ens van ajudar en el seu moment a créixer com a creients. Tots dos estan vinculats a una actitud: la conversió als fets i paraules del Senyor que se'ns recomanava en la nostra infància-adolescència i que ens ha acompanyat sempre. Agraïm el passat i volem aprofundir en les lliçons apreses per a la nostra fe i per a la dedicació eclesial.

Hem d'afrontar el present per enfortir la nostra vida cristiana i evitar el descoratjament i el cansament, la peresa i la indiferència. Són moments complicats, els actuals. Potser sempre ha estat així. Però ara ens sembla viure en una constant dificultat per uns fets que hem repetit fins a l'avorriment: la llarga pandèmia, universal i esgotadora; la situació política inestable i agressiva; els crits i tambors de guerra que ens infonen por i confusió. Malgrat això, no podem desesperar.

L'amor de Déu és més fort que el sofriment i la mort. La Pasqua de Jesús és l'exemple definitiu per viure amb serenitat, amb creixement inte-

rior i amb exemplaritat. És per a això que ens preparam de nou en aquest període quaresmal de 2022.

Hem d'albirar un futur per a tots, embolcallats en l'esperança que ens ha anunciat Jesucrist a l'Evangelí. Podem escriure millor el que vindrà si basem les nostres expectatives a situar Déu en el centre de la societat, essent cadascú testimoniatge de la seva Paraula. Els cristians hem de ser més autèntics, més exigents, més esperançats.

Aquest programa de vida que ho engloba tot pot semblar molt ambiciós. Però és necessari atendre'l per recobrar noves forces, físiques i anímiques, i posar-les al servei de la societat i de la comunitat eclesial a què pertanyem. Per assolir

aquest objectiu cal preparar-nos. I el temps de la Quaresma ens dona l'oportunitat d'aconseguir-lo.

Us recomano que aprofiteu aquestes setmanes. Amb el Dimecres de Cendra iniciem el camí, tot reconeixent la nostra fragilitat, i l'acabem amb la Pasqua en què experimentem la gràcia de l'alegria i de l'esperança, de la caritat i de la comunió. Com que som durs de cor tornem a demanar els mitjans que Déu disposa per facilitar la conversió: l'oració, el dejuni i l'almoina. També tindrem a la nostra disposició els moments formatius i de celebració de les parròquies i associacions. Desitjo que l'ambient exterior de les germandats i confraries no disminueixi la vostra devoció i us ajudi en el compromís de seguir Crist.

El papa Francesc ens ofereix un interessant Missatge per a la Quaresma fent servir la imatge de la sembra i la collita dels homes del camp (passat, llavor; present, el pagès que actua; i futur, la collita) i recordant que aquest és un temps favorable per a la conversió. En aquesta ocasió té un títol llarg que descriu tot un programa d'actuació i proposa una actitud per afrontar-lo. El pren d'una frase de la Carta de sant Pau als Gàlates: «No ens cansem de fer el bé; perquè, si no defallim, quan arribi el temps recollirem. Així, doncs, ara que hi som a temps, fem el bé a tothom.»

Amb la meva benedició i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'alcalde Pueyo visita l'Acadèmia Mariana Casa de l'Església

L'alcalde de Lleida, Miquel Pueyo, i la regidora d'Educació i Cooperació, Sandra Castro, van visitar el dimarts 8 de febrer l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església.

El bisbe Salvador va rebre l'alcalde i, a continuació, el paer en cap va escoltar les explicacions de Mn. Gerard Soler sobre l'Oratori de la Verge Blanca, patrona de la ciutat de Lleida. Mn. Soler va remarcar la darrera restauració del retaule de la Verge Blanca efectuada pel CAEM l'any 2016. La nova directora de l'Acadèmia Mariana, Yolanda Soria, i la junta directiva de l'entitat, van acompanyar les autoritats en la visita.

Després, l'alcalde va conèixer la resta de les instal·lacions de l'Acadèmia Mariana com el Teatre i el Paranimf modernista. També va visitar la Biblioteca-Arxiu de l'Acadèmia Mariana on es guarden obres premiades del Certamen Marià, així com diverses col·leccions de llibres marians. A continuació, l'alcalde Pueyo va signar al llibre d'honor de l'Acadèmia Mariana. L'alcalde es va interessar, entre d'altres, per la signatura de Mn. Cinto Verdager.

El paer en cap i la regidora també van visitar les dependències de la Fundació Verge Blanca i van saludar el president de la fundació, Joan Ramon Saura, i a Teresa Farré, coordinadora de l'entitat.

CERCA DE VOSOTROS

El próximo miércoles,
Cuaresma

Queridos diocesanos:

Para todos los cristianos el tiempo de Cuaresma es muy significativo. Nos recuerda nuestro pasado, nos enfrenta con nuestro presente y nos da alas para vislumbrar el futuro. Por supuesto todo ello es así porque se nos propone un tiempo de preparación para el acontecimiento central de nuestra fe, la Pasión, Muerte y Resurrección de Jesucristo.

Recordar el pasado para revitalizar nuestras tradiciones y mantener los aspectos que nos ayudaron en su momento a crecer como creyentes. Se juntan lo personal y lo comunitario; ambos están vinculados con una actitud, la conversión a los hechos y palabras del Señor. Se nos proponía en nuestra infancia-adolescencia y nos ha acompañado siempre. Agradecemos el pasado y pretendemos profundizar en las lecciones aprendidas para nuestra fe y para la dedicación eclesial.

Afrontar el presente para fortalecer nuestra vida cristiana y evitar el desánimo y el cansancio, la acedia y la indiferencia. Son momentos complicados los actuales. Seguramente siempre ha sido así. Pero ahora nos parece vivir en una constante dificultad por unos hechos que hemos repetido hasta la saciedad: la pandemia larga, universal y agotadora; la situación política inestable y agresiva; los gritos y tambores de guerra que nos infunden miedo y confusión. A pesar de ello no podemos desesperar. El amor de Dios es más fuerte que el sufrimiento y la muerte. La Pascua de Jesús es el ejemplo definitivo para vivir con serenidad, con crecimiento interior y con ejemplaridad. Y para ello nos preparamos de nuevo en este período cuaresmal del año 2022.

Vislumbrar el futuro para todos, envueltos en la esperanza que nos ha anunciado Jesucristo en el Evangelio. Podemos escribir mejor lo que va a venir si fundamos nuestras expectativas en situar a Dios en el centro de la sociedad siendo cada uno testimonio de su Palabra. Tenemos que ser los cristianos más auténticos, más exigentes, más esperanzados.

Parecerá muy ambicioso este programa de vida que lo engloba todo. Pero es necesario atenderlo para cobrar nuevas fuerzas, físicas y anímicas, y ponerlas al servicio de la sociedad y de la comunidad eclesial a la que pertenecemos. Para ese objetivo se precisa la preparación. Y el tiempo de la Cuaresma nos da la oportunidad para conseguirlo.

Os recomiendo que os aprovechéis de estas semanas. Con el Miércoles de Ceniza iniciamos el camino, reconociendo nuestra fragilidad y acabamos con la Pascua en la que experimentamos la gracia de la alegría y de la esperanza, de la caridad y de la comunión. Como somos duros de corazón volveremos a repetir la petición de los medios que Dios dispone para facilitar la conversión: la oración, el ayuno y la limosna. También tendremos a nuestra disposición los momentos formativos y celebrativos de parroquias y asociaciones. Os aconsejo que el ambiente exterior de las hermandades y cofradías no disminuya vuestra devoción y ayude al compromiso de seguir a Cristo.

El papa Francisco nos ofrece un interesante Mensaje para este tiempo usando la imagen de la siembra y la cosecha de los hombres del campo (pasado, semilla; presente, el campesino que actúa; y futuro, cosecha) y recordando que la Cuaresma es un tiempo favorable para la conversión. En esta ocasión es un título largo que describe todo un programa de actuación y propone una actitud para afrontarlo; lo toma de una frase de la Carta de san Pablo a los Gálatas: «No nos cansemos de hacer el bien, porque si no fallecemos, cosecharemos los frutos a su debido tiempo. Por tanto, mientras tenemos la oportunidad hagamos el bien a todos.»

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Consell parroquial conjunt de les
parròquies de Montserrat i d'Alpicat

El dissabte 5 de febrer, a les 12 del migdia, la unitat pastoral de Sant Bartomeu d'Alpicat i Mare de Déu de Montserrat de Lleida va celebrar el seu primer consell parroquial conjunt, en sessió extraordinària preparatòria de la fase diocesana de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes.

Presidí el consell el seu rector, Mn. Manel Mercadé, i assistiren Mn. Joaquim Blas, el nostre seminarista Joshua, i la majoria dels membres dels dos consells parroquials que conformen la unitat pastoral: Montserrat i Alpicat, tot i que alguns van excusar la seva assistència per motius diversos. A causa d'aquestes absències, a la sala parroquial de Montserrat només vam poder ser presents 30 persones, el que no va impedir el correcte desenvolupament de la sessió.

La trobada es va iniciar amb una pregària sàlmica dirigida per l'Anna de Dios, responsable d'acompanyar espiritualment el grup d'experiència cristiana de la Parròquia de Montserrat. Seguidament, Mn. Joaquim Blas ens va enquadrar teològicament el treball a desenvolupar, amb una breu exposició de la vinculació essencial entre església, parròquia i sinodalitat.

Després, tots plegats, vam anar intercanviant aportacions per tal de configurar la resposta al qüestionari de la fase diocesana del Sínode. Cal apuntar que el debat, tot i que es va estendre durant gairebé dues

hores, va ser molt enriquidor per a tots els presents i va deixar palesa la multiforme sensibilitat eclesial present. Malgrat les diferències, tots vam maldar per escoltar i exposar amb claredat, brevetat i sinceritat, la nostra percepció de la pregunta que es plantejava.

Com a fortalesa a potenciar, les dues parròquies van estar d'acord en afirmar el tarannà obert i la creixent disposició d'acollida en cadascuna de les comunitats, tant d'Alpicat com de Montserrat, on gent de moltes sensibilitats i tendències eclesials es troba i participa. Entre els reptes a afrontar, vam manifestar la necessitat de comprometre'ns en la promoció de les vocacions al presbiterat, un tema que, tal com vam constatar unànimement tots els presents, hauria d'estar al cor de les preocupacions de la nostra diòcesi.

Joaquim Blas

Rector de la Parròquia de
Sant Bartomeu d'Alpicat

Missa i benedicció en la festa
de santa Àgueda a Castellldans

L'associació de dones «L'esplendor» de Castellldans, a la comarca de les Garrigues, celebrà la festa de la patrona de les dones, la màrtir santa Àgueda. Ho feu com ja és costum amb la celebració d'una Missa a l'església del poble en honor de la santa, la imatge de la qual fou col·locada en un lloc preferent del presbiteri.

Al finalitzar la celebració, el rector Mn. Lucas Evung feu la benedicció d'unes petites coques que simulen els «pits», que segons la tradició li tallaren a la santa quan fou martiritzada un 5 de febrer de l'any 251, en la persecució dels cristians de l'emperador Deci.

La festa religiosa va cloure amb el popular cant dels *Goigs a San-*

ta Àgueda, amb un text popular arranjat amb noves estrofes per Mn. Joan Roig, rector d'Ulldemolins, amb melodia d'Arnaldo Montaña, editats l'any 2015, i amb una bonica tornada que canta: «Màrtir, de Déu estimada, pregueu pels vostres devots: Feu que al cel arribem tots, Àgata, verge sagrada.»

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El futur només serà pròsper si es reconcilia amb els més febles. Perquè quan es rebutja als pobres, es rebutja la pau.

Tancaments i nacionalismes —ens ensenya la història— porten a conseqüències desastroses» (5 de desembre).

@Pontifex: «Mirem el rostre dels nens. Interpel·len les nostres consciències i ens pregunten: "Quin món volen donar-nos?". No escapem precipitadament de les crues imatges dels seus petits cosos sense vida a les platges. Aturem aquest naufragi de civilització!» (5 de desembre).

@Pontifex: «En la vida no falten moments en els quals es té la impressió de trobar-se en un desert. I és precisament allí on es fa present el Senyor, amb paraules de proximitat, compassió i tendresa: "No temis, perquè jo estic amb tu" (Lc 41,10)» (5 de desembre).

@Pontifex: «Demanem la gràcia de creure que amb Déu les coses canvien, que Ell cura les nostres pors, sana les nostres ferides, transforma els llocs àrids en deus d'aigua. Demanem la gràcia de l'esperança que reanima la fe i reaviva la caritat» (5 de desembre).

Festa de la Mare de Déu del Blau a la Catedral, en el 575 aniversari de la imatge

Tot i les restriccions per la pandèmia, «Blaus Lleida», entitat que aplega a unes 160 noies i dones que porten el nom de Blau, ha celebrat com cada 2 de febrer i des de fa catorze anys la festa de la Mare de Déu del Blau, advocació lleidatana que cada any que passa agafa més popularitat.

La festa ha tingut enguany un nou format d'acord amb les precaucions sanitàries per la pandèmia i evitant les aglomeracions. S'ha iniciat a les 5 de la tarda amb l'ofrena de flors i llum de les Blaus a la seva patrona, de manera individual i no pas en grup com era costum els altres anys. Posteriorment, a les 7 de la tarda, ha tingut lloc la celebració de l'Eucaristia presidida pel rector de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, Mn. Manel Mercadé. A l'inici de la celebració es feu la tradicional benedicció de les Candeles i, en finalitzar, el Petit Cor de la Catedral que va solemnitzar l'Eucaristia, cantà els populars *Goigs en lloaça a la Mare de Déu del Blau*, amb lletra de Mn. Antoni M. Parramon i música del P. Gregori M. Estrada, monjo de Montserrat: «Puig de la Ciutat i l'horta, el nom de Mare us escau; Sigueu-nos del Cel la Porta, oh clement Verge del Blau.»

El president de «Blaus Lleida», Josep M. Pujol, s'ha mostrat satisfet per la resposta, havent acudit a la Catedral unes 80 blaus, acompanyades pels seus pares i familiars per a fer la seva ofrena: «La gran majoria de Lleida ciutat, però també han vingut blaus de la Segarra, les Garrigues, i altres pobles de les nostres comarques. Confiam que l'any vinent puguem celebrar la fes-

ta amb plena normalitat. La gent ha trobat a faltar la foto de família de totes les blaus i la xocolatada amb la qual acabàvem la festa.»

Enguany s'ha unit a aquesta festa tan mariana i lleidatana el repic de les campanes de la Seu Vella, que ha tingut lloc a les 12 del migdia, tot coincidint amb l'hora de l'Àngelus, festejant-la des de la torre de la qual històricament havia estat la seva antiga catedral. Venerada des de l'any 2003, en un lateral del presbiteri de la Catedral Nova de Lleida, la seva festa ha coincidit enguany amb els

575 anys de la imatge, ja que fou el 1447 quan l'escultor Jordi Safont la va esculpir.

La Mare de Déu del Blau l'embolcalla una bonica i entranyable llegenda, que explica l'origen del seu nom.

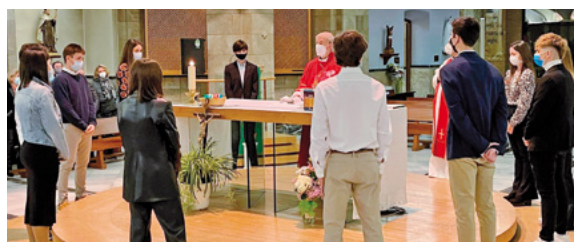
El relat diu que els canonges van encomanar una imatge de la Mare de Déu, per a ser col·locada en el mainell de la Porta dels Apòstols de la Seu Vella. El temps apressava i l'escultor feu treballar el seu aprent en l'execució de l'obra. Aquest, que tenia més traça artística que el seu mestre, esculpí una formosa cara de la Verge. El mestre en contemplar-la, no pogué contenir la seva enveja i irritat va llençar el martell contra la cara de la Mare de Déu amb el propòsit de malmetre-la, però no ho aconseguí. La imatge —diu la llegenda— restà sencera i en l'indret del front on va rebatre l'eina, va aflorar un senyal com si hagués picat en carn viva: el Blau.

Jordi Curcó

Confirmacions a la Parròquia de Santa Teresina

El Santuari de Santa Teresina de Lleida va acollir, el passat divendres 4 de febrer, la Confirmació de dotze alumnes de Col·legi Episcopal de Lleida. Els joves van estar acompanyats per Mn. Manel Mercadé, i pels seus formadors.

Els confirmants van participar activament en la cerimònia. El bisbe Salvador va animar els joves a continuar en el seu camí de fe.

Mn. Ramon Sàrries

REFLEXIONS

Tots dos han caigut al pou

Ja ho havia advertit Jesús: «Si un cec acompanya un altre cec, cauran tots dos en un pou.»

Ho acabem de llegir a l'Evangelí de Lluc. Jesús parla llargament a la multitud que el cercava, en un indret pla, un migdia solejat. Com en les grans ocasions, havia passat tota la nit a la muntanya, pregant. Al matí, en baixar, va escollir els dotze apòstols. I arribats al pla, on l'esperava una multitud, Jesús es posa a parlar-los llargament. Els ensenya: qui són benaurats i malaurats, que cal estimar els enemics, no judicar els altres, moltes coses més...

En aquest context, Jesús ha fet aquesta afirmació. És una realitat que, des de l'àmbit fisiològic, tots entenem i podem experimentar.

Com en tantes ocasions, la paràbola li serveix a Jesús per endinsar-nos en l'aspecte moral: la superficialitat, la irresponsabilitat, la lleugeresa... són actituds des de les quals poden esdevenir com a guies cecs dels nostres germans.

Aquesta paràbola esdevé més exigent encara per a qui té responsabilitat de guiar i aconsellar els altres.

A més, Jesús, en el seu ensenyament, ens adverteix que no ens podem constituir en jutges de ningú i menys des de les nostres limitacions, febleses i defectes. I fa servir una altra imatge: «Com és que veus la brosa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha al teu ull?». No estem autoritzats a corregir els altres, si abans no hem fet un seriós examen de la nostra vida i amb humilitat no ens hem esforçat en esmenar-nos. Entendrem que és prioritari posar ordre a la nostra pròpia vida abans de deixar-nos lliscar per la crítica als errors, problemes i dificultats dels altres.

I encara una tercera frase de Jesús: «No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons». Cosa semblant hem llegit en la primera lectura del Llibre de Jesús fill de Sira: «El fruit de l'arbre demostra el bon conreu». El nostre fruit com a persones, com a deixebles de Jesús, serà bo si ens esforcem al màxim per conrear totes aquelles virtuts i dons que Déu ha posat a favor de la nostra vida.

Dimecres comencem la Quaresma. Creem el nostre cor per donar fruits de vida cristiana que enriqueixin el nostre esperit.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapí, mr.

1. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Lluci, bisbe;

santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Medir, pagès, mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.

6. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

Diumenge VIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«L'home bo del tresor de bondat del seu cor en treu bondat»

Moltes vegades ens quedem només en la superfície i jutgem les coses i sobretot les persones per l'aspecte extern però Jesús ens convida a anar al fons del nostre cor, a no aparentar ser bons, sinó a ser-ho de veritat. Per això ens diu: *L'home bo del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu fora la bondat*. I posa dos exemples: el qui vol ser guia d'un altre; *si ell és cec*, no podrà fer res més que *guiar l'altre al clot*. Per això abans ha de canviar, ha d'aprendre del mestre; *només un cop format, el deixeble arriba a ser com el seu mestre*. Només quan som bons com Jesús podem guiar els altres per camins de bondat. L'altre exemple és el de la correcció. Sovint veiem molt bé els defectes dels altres, i estem temptats a voler corregir-los. Però Jesús toca molt de peus a terra i diu: *Per què veus l'estella dintre l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull?* Jesús ens vol fer adonar que sovint els nostres defectes són molt més greus que els dels nostres germans amb una diferència tan gran com la que hi ha entre una petita estella i una biga. Per això, la recomanació de Jesús és molt clara: *Treu-te primer la biga del teu ull i llavors t'hi veuràs per a poder treure l'estella de l'ull del teu germà*. És que massa sovint mirem els altres i no ens mirem a nosaltres mateixos. En aquest sentit, la primera lectura ens convida també a mirar-nos a nosaltres, a examinar la nostra vida per a veure què hi ha al nostre interior: *El fruit de l'arbre demostra el bon conreu; així quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor*. I per això demana al final: *No facis l'elogi de ningú abans que no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova*. Pau ens recorda que tenim *una existència mortal però que es revestirà d'aquella que és immortal*. Ara, de vegades, no donem fruits prou bons. Però la victòria serà segura: *Déu ens dona la victòria per Jesucrist*. Ara hem d'anar donant fruits de vida cristiana, que el nostre cor, sincerament, estigui ple de bondat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 27,4-7)

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova.

▶ Salm responsorial (91)

R. És bo de lloar-vos, Senyor.

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor / i de nit, la vostra fidelitat. R.

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor, / creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte, / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,54-58)

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teua victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 6,39-45)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre. ¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà. No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.»

▶ Lectura del libro del Eclesiàstic (Eclo 27,4-7)

Cuando se agita la criba, quedan los desechos; así, cuando la persona habla, se descubren sus defectos. El horno prueba las vasijas del alfarero, y la persona es probada en su conversación. El fruto revela el cultivo del árbol, así la palabra revela el corazón de la persona. No elogies a nadie antes de oírlo hablar, porque ahí es donde se prueba una persona.

▶ Salmo responsorial (91)

R. Es bueno darte gracias, Señor.

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzarà como un cedro del Líbano: / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / mi Roca, en quien no existe la maldad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,54-58)

Hermanos: Cuando esto corruptible se vista de incorrupción, y esto mortal se vista de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra que está escrita: «La muerte ha sido absorbida en la victoria. ¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?». El aguijón de la muerte es el pecado, y la fuerza del pecado, la ley. ¡Gracias a Dios, que nos da la victoria por medio de nuestro Señor Jesucristo! De modo que, hermanos míos queridos, manteneos firmes e incommovibles. Entregaos siempre sin reservas a la obra del Señor, convencidos de que vuestro esfuerzo no será vano en el Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,39-45)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los discípulos una parábola: «¿Acaso puede un ciego guiar a otro ciego? ¿No está el discípulo sobre su maestro, si bien, cuando termine su aprendizaje, será como su maestro? ¿Por qué te fijas en la mota que tiene tu hermano en el ojo y no reparas en la viga que llevas en el tuyo? ¿Cómo puedes decirle a tu hermano: "Hermano, déjame que te saque la mota del ojo", sin fijarte en la viga que llevas en el tuyo? ¡Hipòcrita! Sácate primero la viga de tu ojo, y entonces verás claro para sacar la mota del ojo de tu hermano. Pues no hay árbol bueno que dé fruto malo, ni árbol malo que dé fruto bueno; por ello, cada árbol se conoce por su fruto; porque no se recogen higos de las zarzas, ni se vendimian racimos de los espinos. El hombre bueno, de la bondad que atesora en su corazón saca el bien, y el que es malo, de la maldad saca el mal; porque de lo que rebosa el corazón habla la boca».